

CENJENI PREJEMNIKI NAJVIŠJIH PRIZNANJ PZS, DRAGE PLANINKE, SPOŠTOVANI PLANINCI!

Podelitev najvišjih priznanj PZS zaslužnim članom ni samo najbolj svečan vsakoletni dogodek v delovanju naše organizacije, ko se poklonimo prejemnikom, se z vsem občudovanjem in spoštovanjem ozremo na njihov velik prispevek k uspešnemu delu in razvoju na različnih področjih delovanja planinskih društev in s tem tudi PZS, ampak je tudi trenutek za premislek o prostovoljstvu, vrednoti, ki je temelj delovanja planinskih društev in celotne planinske organizacije vse od njene ustanovitve.

Živimo v času in okolju, ko nam vsakodnevni dogodki pošiljajo zelo dvoumna sporočila in v marsikom, ki se ukvarja s prostovoljnimi delovanjem v planinstvu, upravičeno poraja dvome o smiselnosti takega dela. Izginjanje osnovnih moralnih in etičnih vrednot v vrhovih političnega in gospodarskega delovanja poskuša država nadomestiti z regulacijo in birokratizacijo prostovoljnega dela, kot da je to nujno za njegov obstoj in razvoj. Upamo si trditi, da imajo takšni pristopi zelo malo učinka in so prej faktor odvratanja za tiste, ki so prostovoljnemu delu posvetili vrsto let svojega življenja. Če k temu dodamo še oteževanje pogojev za delovanje društev, potem razlogov za pretiran optimizem ni.

Po drugi strani pa se zaradi stisk, ki jih prinaša vsakodnevno življenje, spontano krepijo človeška solidarnost, medsebojna pomoč in vse vrste prostovoljnega dela na področjih, kjer vidimo zelo otipljive rezultate takega delovanja in koristi za društvo ali ožjo lokalno skupnost. Prostovoljno delo (p)ostaja v vedno bolj odtujeni družbi pomemben sociološki element druženja, ki krepi zavedanje, da je vsak posameznik kot pripadnik družbe tudi njen koristen člen.

Ob vseh teh premislekih in vprašanjih, tudi dvomih, se vedno znova zavemo velike vrednote prostovoljstva. V planinski organizaciji jo uspemo ohranjati kljub viharim obdobjem časa. Letošnji prejemniki najvišjih priznanj PZS so s svojim delom nedvomno vzgled in kašipot sodelavcem, predvsem mladim generacijam, ki šele stopajo na pot vsakodnevnega potrjevanja, ki vodi k ciljem in idealom planinstva in uresničevanju le-teh. Zaradi njih in množice njim podobnih planincev in planink verjamemo, da bo prostovoljstvo tudi v bodoče čvrsto sidro planinstva in gorništvu, ki bo omogočalo trdnost in uspešnost delovanja naše organizacije.

V tem prepričanju iskreno čestitamo vsem prejemnikom najvišjih priznanj PZS za leto 2014. Toplo se jim zahvaljujemo za opravljeno delo in

njihov prispevek k razvoju planinstva. Želimo, da nas čili in zdravi še dolgo spremljajo na naši skupni planinski poti.

Bojan Rotovnik, predsednik PZS

Miro Eržen, podpredsednik PZS

Tone Jesenko, podpredsednik PZS

Roman Ponebšek, podpredsednik PZS

HVALA, KER STE PISALI ZGODOVINO SLOVENSKEGA PLANINSTVA

Slovenija, majhna dežela na sončni strani Alp, je znana po svojih naravnih lepotah ter prijaznih in marljivih ljudeh. Še zlasti so čudovite naše gore. Vredne so občudovanja v vseh letnih časih, prinašajo nam mir in spokojnost in dajejo novo energijo za nadaljnje delo.

Prejemniki letošnjih priznanj prihajajo z različnih koncev Slovenije in vsak je v svojem kraju, pogosto pa tudi v širšem okolju, pustil neizbrisen pečat. Prav vsi se bodo vpisali v zgodovino slovenskega planinstva. V marsičem so si različni, skupno pa jim je delovanje za dobrobit planinstva, za povezovanje in zблиževanje generacij.

Koliko prostovoljnih ur dela in koliko iznajdljivosti je potrebno, da se v gorah obnovi koča! Tudi vzdrževanje le-te ni tako preprosto, kot je morda videti v dolinskem svetu. Samo tisti, ki so se pri svojem delu srečevali s tem, vedo, da gradnja in obnova objektov v planinah zahtevata dosti znanja z več področij in veliko prilagajanja gorskim razmeram.

Med prejemniki priznanj so tudi planinski vodniki. Ture so izbirali tako, da so se pohodniki vzpenjali na vršace alpskega visokogorja, se sprehodili po vinorodnih panonskih gorica ali odkrivali skrivnosti primorske pokrajine in se spopadali s kraško burjo. Spet drugi so desetletja delovali v najvišjih odborih društev in skrbeli, da so jih skozi vse viharje sodobnega časa uspešno pripeljali do današnjih dni.

Spoštovane nagrajenke, spoštovani nagrajenci!

V imenu Odbora za članstvo, Pododbora za priznanja PZS in v svojem imenu vam iskreno čestitam. Hvala, da ste mnoga leta posvetili planinstvu in vztrajali pri svojem delu. V prihajajočem letu vam želim obilo zdravja.

Irena Pečavar Čarman,
vodja Pododbora za priznanja PZS

DRAGI PRIJATELJI PLANIN

Slovenci veljamo za športno izobražen narod. Najpomembnejši pokazatelj za upravičenost tega naziva je čim večje število državljanov, ki se kolikor toliko redno ukvarjamo z gibanjem. Planinska zveza Slovenije in njeni člani smo brez dvoma najboljši dokaz športne izobraženosti, saj poleg gibanja, tako pomembnega za človekovo dobro počutje in zdravje, promoviramo še druge pomembne vrednote: potrpežljivost, vztrajnost, predanost, pomoč sočloveku, varovanje in ohranjanje narave. Te univerzalne vrednote so nam skupne, ne glede na kakšen način zahajamo v gore – kot pohodniki, planinci, gorniki, turisti ali alpinisti. Med nami ni razlik. Morda so naše poti po gorah različne, a doživetja nas družijo. Veliko nas je, ki smo vsak na svoj način svoja življenja posvetili goram in le te so nam našo predanost obilno poplačale. Lepo in prav pa je, da se s priznanji PZS spomnimo najbolj predanih med nami. Iskrene čestitke vsem nagrajencem ter še veliko lepih trenutkov v gorah.

Viki Grošelj
alpinist

Milan Čelik (29. 8. 1939) Planinsko društvo Iskra Kranj

Milan Čelik je svojo planinsko dejavnost pričel v letu 1960 v takratnem Planinskem društvu Litostroj. Od ustanovitve Planinske sekcije Iskra pri Planinskem društvu Kranj in ustanovitve samostojnega Planinskega društva Iskra je član raznih odborov, trenutno tudi podpredsednik društva. Bil je član Alpinističnega odseka, vendar se je nekoliko kasneje posvetil vodništvu. Izpit je opravil leta 1964, torej pred 50 leti, in brez prekinitve opravlja svoje poslanstvo še danes. Mnoge planince je popeljal v naše in tuje gore in vselej poskrbel, da so se imeli prijetno, pa da so se varno vrnili v dolino. Vsako turo je skrbno načrtoval, saj je želel planincem na izletih in turah pokazati kar največ lepot narave. Zanj velja, da je vedno z dušo in srcem v vlogi planinskega vodnika.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS in priznanja PZS ob 60-letnici.

Jože Gobec (19. 3. 1936) Planinsko društvo Železar Štore

Jože Gobec si je svoj dom in družino ustvaril v Šentjurju. Službena leta je preživel v bivši Železarni Štore kot električar specialist, prosti čas pa je namenil svojim konjem in planinam.

Član PD Železar Štore je že od ustanovitve leta 1972, od tedaj je bil tudi član upravnega odbora, sedaj pa je častni član društva. Zanimalo ga je vodništvo, zato se je leta 1978 usposobil za planinskega vodnika. S pridobljenim znanjem in izkušnjami vodenja je postal mentor mnogim generacijam vodnikov in marsikdo je ponosen, da je bil njegov učenec. Jože je bil tudi markacist in gorski stražar. Vodenju v gore in društvu je ostal zvest tudi po upokojitvi. S svojim dolgoletnim prostovoljnim delom je v društvu pustil neizbrisni pečat, pa ne samo med svojim članstvom, temveč tudi širše. V času, ko je bilo v Sloveniji železarstvo pomembna gospodarska pa-

noga, je Jože aktivno deloval tudi na povezovanju železarjev na področju planinstva.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS, spominske plakete in priznanja častni vodnik PZS.

Ferdinand Igerc (17. 5. 1930) Planinsko društvo Ravne na Koroškem

Odraščanje in poznejše življenje v svetu med koroškimi gorami nad dolino reke Meže je Ferdinandu Igercu izoblikovalo ljubezen do narave. Na njegovo več kot polstoletno delovanje na področju planinstva spominja veliko sledi. Z leti je prizadevanje za razvoj ravenskega planinstva postalo njegov način življenja. V dolgoletnem delu je imel kot član upravnega odbora več zadolžitev. Uspešno je deloval v gospodarskem odseku in bil dober gospodar Koče na Naravskih ledinah. S svojim praktičnim znanjem in z življenjskimi izkušnjami je pomembno pripomogel k uspešnosti gospodarjenja v koči in sicer v društvu.

Kot planinski vodnik je vodil planince na pohode, še posebej rad po njemu ljubih domačih koroških stezicah. Na turah je vedno skrbel za vzgojo in izobraževanje pohodnikov in pripravnikov za vodnike ter za njihovo varnost. Zadnja leta pa se bolj posveča delovanju odseka za starejše planince. Z osebnimi stiki ob vsakoletnem pobiranju društvene članarine in ob drugih priložnostih je širil ideje planinstva in tako v društvo pripeljal številne nove člane. Ferdo, kot ga kličejo prijatelji, je veliko let skrbel za društveni prapor in bil tudi društveni praporščak. Z njim je odgovorno in ponosno predstavljal svoje društvo, kjer je bilo potrebno.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS, srebrnega znaka PSJ, spominske plakete, kipca Kralja Matjaža in zahvalne listine OVO MDO PD Koroške.

Janez Korošec (24. 6. 1924) Planinsko društvo Srednja vas v Bohinju

Janez Korošec je letos dopolnil 90 let življenja, oplemenitenega z bogato delovno potjo in ustvarjalnim popotništvom. Leta 1976 se je aktivno vključil v društvo, ki ga z vso skrbnostjo uspešno in gospodarno vodi že tretje desetletje. Njegovi planinski začetki so povezani s pripravo in postavitvijo spominskega obeležja štirim srčnim možem ob 200-letnici prvega vzpona na vrh Triglava. Pri določitvi lokacije, kjer danes stoji spomenik, je bila odločujoča prav njegova beseda. Janezova najpomembnejša zasluga pa je, da je za postavitev spomenika v celoti nabral sredstva v takratnih gorenjskih občinah. Kot predsednik PD Srednja vas je vsako leto glavni organizator spominske slovesnosti pri spomeniku štirih srčnih možem. Sodeloval je pri urejanju helikopterske baze na Pokljuki za oskrbovanje planinskih postojank v Triglavskem pogorju. Skrbno nadzoruje, da je najbolj obiskana pot z Rudnega polja na Triglav prehodna, popravljena, taka, kot si jo želi vsak planinec.

Iz začetka njegovega predsedovanja je potrebno omeniti še gradnjo nove kočice v Vojah, v zadnjih letih pa gradnjo čistilnih naprav pri Koči na Uskovnici, Koči pod Bogatinom in pri Vodnikovem domu na Velem polju. To so kočice, ki jih oskrbuje njihovo društvo, slednja je tudi pobratena s planinskim domom pod Watzmanom na Bavarskem.

Kot predsednik dobro sodeluje z vsemi sosednjimi planinskimi društvi. Vseskozi si prizadeva za uspešno planinsko gospodarstvo. Da skrbi tudi za društveni podmladek, pove navdušenje nad izdanimi knjižicami Bohinjčki planinčki. Njegov pozitiven odnos do planinstva je botroval volji planincev, da je bil dva mandata predsednik MDO PD Gorenjske.

Je prejemnik srebrnega in zlatega častnega znaka PZS.

Vinko Komprej (24. 2. 1939) Planinsko društvo Prevalje

Vinko Komprej je v planinske vrste stopil še kot srednješolec leta 1955 v Črni na Koroškem. Tam si je v okviru mladinskega odseka z organizacijo izletov, udeležbo na njih in s sodelovanjem na delovnih akcijah nabiral prve društvene izkušnje. Leta 1979 se je po selitvi v Dobjo vas včlanil v PD Prevalje, kjer je aktiven še danes. V letih 1984-2013 je bil brez prekinitve predsednik nadzornega odbora. Prisoten je bil na vseh sejah upravnega odbora, tako je dobro poznal dogajanje v društvu ter bil vselej pripravljen sprejeti vsako nalogo. Med obnovo kočice na Uršlji gori je nadzoroval dela izvajalcev, sicer pa po-

magal pri vzdrževalnih delih in pri pripravi drv za zimo. Sodeloval je pri uresničitvi projektov društva, tako ob kulturnih srečanjih kot ob praznovanjih pomembnih obletnic.

Pot od zamisli do realizacije je navadno dolga in težka, toda društvo je prav v Vinku našlo človeka, ki je zahtevne naloge strokovno izpeljal; po izobrazbi je namreč učitelj tehničnega pouka in fizike. Njegova skrb so vsebinske in tehnične plati razglednic, promocijskega materiala, letnega delovnega programa, vabil in glasil. Nepogrešljiv je pri iskanju dokumentacije za prijave na razpise za pridobitev sredstev in za usklajevanje društvenih pravil z zakonskimi akti.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS in spominske plakete PZS.

Vladimir Lemut (11. 12. 1944) Planinsko društvo Ajdovščina

Vladimir Lemut je dolgoletni aktivni član društva. Zaupane so mu bile, in so mu še vedno, pomembne funkcije. Kot predsednik društva je v delo vložil veliko energije, kar se je videlo in čutilo v kraju in v širši okolici. Organiziral in vodil je mnoge akcije. Med najpomembnejšimi je bilo praznovanje 100-letnice društva, kjer ni stal križem rok. Vedno se je zavzemal, da ob različnih obletnicah in dogodkih svoje mesto najdeta tudi besedna umetnost in glasba. Ob tem jubileju je tako izšla knjiga.

Posebno skrb je vedno namenjal varovanju narave in stanju koč na Čavnu in pod Golaki, ki sta, kot je rad poudarjal, domova ajdovskih planincev. Sodeloval je z vsemi društvi v občini in nikoli ni štel opravljenih prostovoljnih ur. Kot planinski vodnik je organiziral in vodil številne pohode v domače in tuje gore. Vesel je bil vsakega pohodnika, ki se mu je pridružil. Vedno se je trudil prenesti svojo ljubezen do gora na mlajše, ki jih je obiskoval po šolah in jih spodbujal h koristnemu preživljanju prostega časa v naravi, v planinah. Sodeloval je z vodstvi šol in pomagal pri varni izpeljavi športnih dni. V veliko veselje so mu bili poletni tabori mladih planincev. Vladimir je planinec s srcem in dušo. Ljubi naravo in gore, rad ima ljudi in to zna pokazati z besedami in dejanji.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS.

Janez Merhar (24. 7. 1939) Planinsko društvo Kočevje

Janez Merhar se je Planinskemu društvu Kočevje pridružil leta 1971 in je vseskozi zelo aktiven član. Več mandatov je bil načelnik gospodarske komisije, podpredsednik in predsednik društva. V njegovem 43-letnem obdobju delovanja je bila društvena planinska postojanka, Koča pri Jelenovem studencu, večkrat obnovljena, pri obnovah je vedno sodeloval bodisi kot pobudnik, organizator ali izvajalec, največkrat pa kar vse troje. Njegov zadnji veliki uspeh na koči je bila postavitve elektrarne na sonce, ki je pričela obratovati v mesecu septembru 2004. Za večino del je tudi zelo uspešno pridobil denar. V času svojih mandatov je zavzeto sodeloval pri vzgoji in izobraževanju mladih planincev in strokovnih kadrov – vodnikov, mentorjev in drugih. Po reorganizaciji bivšega MDO ljubljanskega območja, ko je z delitvijo nastal MDO zahodno dolenskega območja, je bil prvi predsednik in s tem po funkciji tudi član UO PZS. Janez je kot marljiv in predan človek resnično ves svoj prosti čas posvetil razvoju planinstva na Kočevskem in v širšem slovenskem prostoru.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS in spominske plakete PZS.

Marica Okršlar (21. 3. 1944) Planinsko društvo Gorje

Marica Okršlar prihaja iz znane gorjanske družine Klinar. Od zgodnje mladosti je spremljala dela pri obnovi Doma Planika pod Triglavom in Tržaške kočice na Doliču. Ob očetu se je dodobra spoznala z delom pri obnovi, vzdrževanju in gradnji v visokogorju. Leta 1968 je v društvu prevzela delo in odgovornost gospodarja. Na lastnih izkušnjah je ugotovila, kako je to delo zahtevno in odgovorno. Po ustanovitvi gospodarskega odbora se je s člani lotila gradnje prizidka ob Koči na Doliču. To je bil tudi velik finančni zalogaj. Objekt je bil zgrajen in opremljen v letu 1975. Čez nekaj let se je lotila obnove stavbe ob Domu Planika. Ta je bila v razpadajočem stanju. Na tem mestu stoji sedaj večnamenski objekt, ki je koči v pomoč s spalnimi in pomožnimi prostori. Marica je več kot štiri desetletja vodja gospodarskega odbora pri planinskem društvu. Ko ni bilo telefonskih zvez, skoraj ni bilo sobote in nedelje, da se ne bi peš podala na obe koči in preverila, kaj potrebujejo za nemoteno oskrbo in delo. Ko je pred dobrim desetletjem snežni plaz s triglavske strani poškodoval streho starega dela Doliča, se je spet z vso vnemo lotila popravila. Obnovili so ostrešje, streho, vse sobe in opremo v njih. Leto

2009 je bilo ponovno skoraj usodno za kočo. Plaz s Kanjavca je rušil vse pred seboj. Stanje je bilo skoraj brezupno, toda Marica je zaupala v klenost svojega gospodarskega odbora in uspelo jim je. Tržaška kočna na Doliču zopet daje planincem varno zavetje in udobje. Tudi pri letošnji poškodbi kočne je sanacijo načrtovala preudarno in optimistično.

Je tudi načelnica Odbora za gospodarjenje pri MDO Gorenjske. V prvih letih oskrbovanja koč s helikopterjem ji je uspelo urediti vzletno - pristajalno mesto na Rudnem polju in urediti kontejnerje za skladiščenje.

Marico odlikuje velik posluš za sodelavce, pozorna je do vsakogar. Najbolj pa si prizadeva za zadovoljstvo in dobro počutje obiskovalcev našega očaka. Je velika zagovornica prostovoljnega dela in s svojim zgledom spodbuja k temu tudi ostale člane.

Za svoje požrtvovalno delo je prejela bronasti, srebrni in zlati častni znak PZS, spominsko plaketo PZS in srebrni plaketi Občine Bled in Občine Gorje.

Emil Milan Savelli (10. 12. 1941) Planinsko društvo Črna na Koroškem

Emil Milan je svojemu kraju dal neizbrisen pečat na področju planinstva in alpinizma. Leta 1974 je prevzel mesto prvega načelnika alpinističnega odseka. V tem času je alpinizem v Črni polno zaživel in se uspešno razvijal. Pod njegovim mentorstvom je zrastle nekaj zelo dobrih alpinistov, ki so prepoznavni v slovenskem in svetovnem merilu. Širše odmevni sta bili dve odpravi AO PD Črna: na Norveško v Troltind in na Rakapoši v Pakistan. Brez njega odprav prav gotovo ne bi bilo. Leta 1980 je bil član uspešne koroške odprave v Peru. To je bila prva koroška odprava izven Evrope, Milan pa je imel v njej pomembno nalogo kot filmar. Posnel je kar tri filme: Jezero Titicaca, Inti Rajmi in Machu Pichu. Ti filmi so v antologiji slovenskega alpinizma dodatno potrdili pomen koroške odprave. Kot planinec, alpinist, filmar in svetovalec je sodeloval tudi pri nastajanju najbolj širokopotezne hribovske oddaje na TV Slovenija – Razgledi s slovenskih vrhov. Svet okoli Črne je bil slovenski javnosti prikazan v najlepši luči. Je tudi eden od treh ustanoviteljev projekta K-24, ki je danes prepoznaven v slovenskem prostoru in predstavlja izziv hribovcem iz celotne države. Kot predsednik društva je za 30 let zaznamoval planinsko dejavnost v Črni in na širšem Koroškem. Z veliko energije, požrtvovalnosti in z dobro voljo mu je uspelo Dom na Smrekovcu obnoviti in narediti prijetnega za obiskovalce, ki prihajajo na Smrekovec od vsepovsod.

Ime Emila Milana je na področju planinstva in alpinizma neizbrisno zapisano v zgodovino in razvoj PD Črna na Koroškem in občine Črna na

Koroškem, saj se je temu delu uspešno posvečal vse svoje življenje.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS, državnega odlikovanja Medalje dela in posebnega priznanje GRS za dolgoletno delo in sodelovanje.

Tone Šeško (27. 5. 1941) Planinsko društvo Lisca Sevnica

Tone Šeško se je aktivno vključil v delo Planinskega društva Lisca Sevnica najprej v planinski skupini Jutranjka. Postal je eden prvih registriranih planinskih vodnikov v društvu. V letu 1979 je pričel načrtno delo z mladimi in potem kar šestkrat vodil osnovnošolske taborne.

V društvu je organizator ali soorganizator vseh večjih prireditvev. Vsako sredo vodi t.i. sredino skupino na bližnje in daljne hribe. Slabo vreme jim nikoli ni ovira, saj Tone pravi, da ovir za hribe in druženje ni. Vsako leto organizira enega ali več taborov izven države, katerih posebnost je, da so kulturno obarvani, saj z njimi potuje Planinska pevska skupina Encijan. Tone je njen pobudnik in vodja, z njimi prepeva že več kot 10 let. Njihova stalnica so nastopi na planinskih prireditvah, prirejajo pa tudi koncerte, med katerimi je že tradicionalno srečanje pevskih zborov »Lisca poje«.

Prav tako je pomembno njegovo delo na gospodarskem področju. Poskrbel je za taborno opremo, še bolj pa se je izkazal pri obnovah planinskih objektov na Lisci, v Sevnici in na Slatni. S svojo skupino redno vzdržuje del planinskih poti, katerih skrbnik je društvo. Tonetovo življenje je življenje planinske družine, saj sta tudi hčerka in sin planinska vodnika.

Je prejemnik bronastega, srebrnega in zlatega častnega znaka PZS in naziva častni vodnik PZS.

Jože Varl (5. 5. 1942) Planinsko društvo Radovljica

Jože Varl je član društva od leta 1969. Gore so ga navdušile, ko se je priključil pohodom železarjev. Na internem planinskem izobraževanju v Slovenskih železarnah mu je bila podeljena značka planinskega vodnika. Bil je tudi vodja pohodov v Verigi Lesce. Leta 1989 je v Radovljici vodil tečaj za vodnike. Po končanem tečaju so v PD Radovljica ustanovili vodniški odsek, katerega je uspešno vodil 12 let.

Leta 1990 je bil izvoljen v Komisijo za vzgojo in izobraževanje pri PZS in bil njen aktivni član vse do leta 2002, ko je bila komisija ukinjena, nadomestila pa jo je Vodniška komisija. Leta 1996 je prevzel vodenje tečajev A kategorije za MDO Gorenjske. Do danes je bil 13-krat organizacijski vodja tečajev, 29-krat pa vodja kopnega oz. snežnega izpopolnjevanja za vodnike. Na predlog predsedstva MDO Gorenjske je bil leta 2000 izvoljen v Odbor za vzgojo in vodenje in ga kot načelnik uspešno vodil do leta 2009. Veliko planincev je popeljal na ture v domače in tuje gore: Dolomiti, Visoke Ture, Tatre, Durmitor, Velebit... Vedno je zelo skrbel za varnost. Dvakrat je prehodil Slovensko planinsko pot. V planinstvu je še vedno dejaven, je član UO PD Radovljica in član predsedstva MDO Gorenjske.

Za delo v planinstvu je doslej prejel bronasti, srebrni in zlati častni znak PZS.

SPOMINSKE PLAKETE 65 LET

Roman Močnik (15. 10. 1949) Planinsko društvo Črna na Koroškem

Roman Močnik je zahajal v gore že kot mlad planinec. To je bilo še v nekdanji občini Ravne, po preselitvi na Leše pa je postal zelo prizadeven in delaven v Planinskem društvu Prevalje. Preko MDO Koroške se je usposobil za planinskega vodnika in potem v naše domače in tuje gore popeljal nešteto planincev. Tudi markacijska dejavnost mu ni bila tuja. Zaradi znanja, ki si ga je pridobil s stalnim izobraževanjem, izkušenj in delavnosti je postal predsednik markacijskega odseka. Planinsko društvo Črna na Koroškem je z njegovim prihodom dobilo izredno pridnega in prizadevnega vodnika in markacista.

Magdalena Paradižnik (15. 5. 1949) Planinsko društvo Rimske Toplice

Magdalena Paradižnik se je pridružila Planinskemu društvu Rimske Toplice leta 1970. Veliko je pomagala pri izgradnji koč, v kateri je potem tudi 35 let skrbno in vestno opravljala dežurstva. Kar nekaj mandatnih obdobji je bila blagajničarka in knjigovodkinja društva. Tudi članica nadzornega odbora je že več let in še vedno to nalogo opravlja z veseljem. Vse-skozi sodeluje pri raznih prireditvah na koči ali v kraju samem. S svojim predanim delom je pripomogla, da je Planinsko društvo Rimske Toplice prepoznavno tudi izven svojega kraja.

Franc Somrak (31. 12. 1949) Planinsko društvo Krka Novo mesto

Franc Somrak je dolgoletni aktivni član PD Krka Novo mesto. Planinstvu in širjenju ljubezni do planinarjenja je predan na vsej življenjski poti. V svojem prvem kolektivu, podjetju Pionir, kamor je prišel 1971. leta, je organiziral planinsko skupino. S širjenjem planinskega duha je nadaljeval v tovarni Krka. S sodelavci je vzpostavil planinsko skupino v okviru športnega društva Krka. V naslednjih letih je vneto delal z mladimi kot vodnik številnih pohodov ter kot organizator in predavatelj v planinskih šolah. Mladim je odpiral lepote gora in še vedno širi duh planinstva v OŠ Toneta Pavčka v Mirni Peči. Franc je aktiven tudi kot član upravnega in nadzornega odbora, že 10 let je tudi društveni praporščak. Da je human človek, nam dokazuje med drugim podatek, da je 122-krat daroval kri.

Nagrajen je bil s srebrnim Bloudkovim priznanjem in priznanjem častni vodnik PZS.

SPOMINSKE PLAKETE

70 LET

Janez Jamar (2. 9. 1944)

Planinsko društvo Dovje – Mojstrana

Janez Jamar se je v Planinsko društvo Dovje – Mojstrana vključil leta 1959 in se takoj udeleževal društvenih aktivnosti. Deloval je kot vodja gospodarskega odseka in v letih 1976-1978 izvedel večjo adaptacijo Aljaževega doma, tako da je postal bolj prijazen do planincev. S pozitivnim odnosom do planinstva je v Železarni Jesenice, kjer je bil zaposlen, pripomogel k pridobivanju sponzorskih sredstev tako za potrebe Aljaževega doma kot tudi za adaptacijo stavbe, v kateri je bila kasneje odprta Triglavska muzejska zbirka. Aktivno se je vključil tudi v obnovo Šlajmerjeve koče. V času, ko je vodil gospodarski odbor in bil obenem tudi podpredsednik društva, so bili izvedeni številni projekti, med njimi elektrifikacija Aljaževega doma, izgradnja čistilne naprave, skupaj s TNP je bila urejena Pot Triglavske Bistrice... S svojim vsestranskim društvenim delom je Janez Jamar močno obogatil PD Dovje – Mojstrana.

Jože Jančič (20. 1. 1943)

Planinsko društvo Zabukovica

Jože Jančič je aktiven član PD Zabukovica že od leta 1961. Vodenje društva so mu zaupali že četrtič, pred tem pa je bil dolga leta član upravnega odbora. Bil je pobudnik številnih skupnih akcij društev v Savinjski dolini. Na planinski postojanki na Homu so bila v času njegovega predsedovanja izvedena večja investicijska dela: obnovljeni sta bili obe strehi, zamenjano stavbno pohištvo, tlakovano dvorišče in nameščene nove klopi. Tako je postojanka na Homu lahko vzor vsem lastnikom tovrstnih objektov.

Kot dolgoletni športni in kulturni delavec se zaveda pomena sodelovanja in pridobivanja podmladka. Vesel je, da lahko pomaga pri organizaciji planinskih taborov, saj dobro ve, kako znajo otroci uživati v naravi in kaj jim pomeni teden pod šotori.

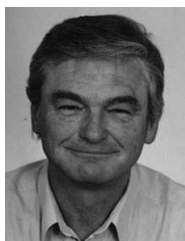
Jožetu gre zasluga, da se še vedno ohranjajo nekateri tradicionalni pohodi, med katerimi je posebej priljubljen pohod deklet in žena na Hom ob 8. marcu. Upravičeno je ponosen na jesenski pohod na Hom, ta je bil letos že 34. po vrsti.

Jože je prejel priznanje Občine Žalec za življenjsko delo na področju športa.

Marjeta Kovačič (30. 6. 1944)
Planinsko društvo Prevalje

Marjeta Kovačič je v naselju Dobja vas najbolj prizadevna planinka PD Prevalje, pri čemer je treba povedati, da vas spada v sosednjo občino. Ko pobira članarino, hkrati seznanja člane s programom izletov in vabi nanje. Ima izostren čut za varovanje narave, zato izrabi vsako priložnost, da opozarja na to pomembno poslanstvo planincev. V zimskih mesecih jo zagotovo najdemo na planinski postojanki na Uršlji gori, kjer že desetletja dežura in tako omogoča planincem, da nemoteno obiskujejo Goro tudi pozimi. Z vedrino in pridnim delom v koči osrečuje planince Koroške in širše okolice.

Tone Potočnik (20. 11. 1944)
Planinsko društvo Mariborski tisk

Tone Potočnik je član PD Mariborski tisk od leta 1967. Takoj se je vključil v aktivno delo društva, kasneje pa je bil prav zaradi svoje prizadevnosti dolga leta njegov predsednik, sedaj pa opravlja naloge podpredsednika. Vemo, da so največkrat prav predsedniki gonilna sila v društvu. V času ustanovitve PD Mariborski tisk in leta kasneje, ko je bilo gospodarstvo še zelo močno in se je dalo dobiti sponzorska sredstva, je bilo vodenje društva veliko lažje, kot je danes, ko teh sredstev skoraj ni več. A kljub krizi društva še vedno delujejo, seveda z veliko požrtvovalnostjo predsednikov, podpredsednikov in tistih nekaj malo planincev, ki so še pripravljeni delati za besedo hvala. Eden takih je Tone, ki je skozi krizna leta pripeljal društvo skoraj do abrahama. Še vedno pa gre rad tudi na izlet, pa čeprav ne več v prav visoke gore.

Jože Vodušek (13. 9. 1944) Planinsko društvo Ljubno ob Savinji

Jože Vodušek deluje v PD Ljubno ob Savinji od leta 1974. Vedno je bil zelo aktiven in dolga leta član upravnega odbora. Tudi predsednik in podpredsednik društva je bil, v zadnjih letih pa je opravljal funkcijo predsednika častnega razsodišča. Planinci cenijo njegov prispevek pri gradnji bivaka na Travniku in pri izgradnji koč, ko je pomagal tako s svojim poklicnim strokovnim znanjem kot s fizičnim delom. Še vedno sodeluje pri tekočih vzdrževalnih delih na Koči na Travniku. Ne gre pozabiti na njegov prispevek pri izvedbi vsakoletnega tradicionalnega pohoda Bolnica Celje – Travnik. Njegovo orodje pa nista samo tesarska sekira in zidarska žlica, ampak tudi pero, s katerim izlije svojo ljubezen do narave v poezijo.

Oton Zagoričnik (18. 10. 1943) Planinsko društvo Polzela

Oto Zagoričnik je aktiven član PD Polzela od leta 1963. Kar nekaj let je uspešno vodil planinsko sekcijo v podjetju SIP d.o.o., sodeloval je pri orientacijskih tekmovanjih ter pri izdaji številnih dnevnikov PD. Bil je dolgoletni član upravnega odbora, tajnik in zelo vesten pri pobiranju članarine. Pomagal je pri obnovi planinskega doma na Gori Oljki, kjer je, dokler so sami oskrbovali dom, večkrat prevzel dežurstvo. Še vedno rad pomaga in svetuje, saj ima bogate planinske izkušnje. Oto je trikrat prehodil Slovensko planinsko pot, sedaj pa so njegovi pohodi omejeni na bližnjo okolico.

Alojz Zadel (22. 9. 1944) Obalno Planinsko društvo Koper

Alojz Zadel je planinec od leta 1973. Najprej je bil vključen v OPD Koper, nato v novo ustanovljeno Planinsko društvo Tomos, po ukinitvi tovarne pa je ponovno član OPD Koper. V vseh društvih je prizadevno deloval kot planinski vodnik A in D kategorije. Redno sodeluje pri društvenih akcijah urejanja planinskih in kolesarskih poti na našem območju. Vselej je pripravljen pomagati pri pripravi dogodkov širšega pomena, tudi v sodelovanju z drugimi PD in ostalimi športnimi organizacijami, pa naj gre za lokalno skupnost ali občino. Sodeluje pri promocijskih in vzgojnih akcijah za mladino in kot redar pri varovanju zahtevnih kolesarskih in tekaških prireditev.

SPOMINSKA PLAKETA 75 LET

Pavel Štular (30. 6. 1939) Planinsko društvo Križe

Pavel Štular je zelo aktiven član Planinskega društva Križe že od leta 1970. Sodeloval je pri obeh obnovah koč na Kriški gori, pri izgradnji prve tovrstne žičnice in pri vseh njenih naslednjih posodobitvah in vzdrževalnih delih. Pomagal je pri gradnji planinskega zavetišča in pomožnega objekta v Gozdu. V njegovi kovačiji so se popravljali in izdelovali razni nujno potrebni deli. Ko je bilo potrebno popraviti škripec pri tovarni žičnici, narediti kline za planinske poti in podobno, je Pavel vedno priskočil na pomoč. Njegovi kovaški izdelki krasijo planinske domove daleč naokoli. Še vedno je aktiven član društva in pomaga markacistom pri obnovi in vzdrževanju planinskih poti. Sodeloval je tudi pri organizaciji in izvedbi številnih društvenih prireditev.

SPOMINSKE PLAKETE

80 LET

Herman Borovnik (20. 5. 1934) Planinsko društvo Podbrdo

Herman Borovnik je soustanovitelj in eden izmed stebrov Planinskega društva Podbrdo. Dejavnost društva bogati že celih šestinpetdeset let. V tem času so mu bile zaupane številne funkcije: bil je predsednik društva, predsednik mladinskega odseka, referent za alpinizem in član nadzornega odbora. Nepogrešljiv je bil pri obnovi in nadgradnji planinskega Doma Zorka Jelinčiča na Črni prsti in pri njegovem vzdrževanju. Aktiven je bil tudi v kraju samem in vedno je priskočil na pomoč, ko je bilo to potrebno. Zadnja leta sodeluje v PD Podbrdo kot častni član. Veliko dela je opravil tudi kot član GRS – postaja Tolmin, skupina Podbrdo. Bil je alpinist in gorski reševalec. Izpit za gorskega reševalca je opravil že leta 1961, leta 1967 pa je pridobil naziv inštruktorja GRS. Ni mogoče prešteti in ovrednotiti vseh prostovoljnih ur dela, ko se je za dobro soljudi razdajal kot planinec in kot gorski reševalec.

Je dobitnik več priznanj, med drugim zlatega znaka PSJ v letu 1987 in zaslužnega znaka GRS 35 let, ki ga je prejel 1993 leta.

Jožef Murko (3. 12. 1933) Planinsko društvo Tam Maribor

Jožef Murko je član PD Tam Maribor neprekinjeno od leta 1966. V vseh teh letih je bil zelo aktiven na več področjih delovanja društva in planinstva nasploh. Dvanajst let je bil predsednik in s tem gonilna sila društva. V društveno delo je vložil veliko prostovoljnih ur, nikoli se ni ustrašil naloge, ki je bila pred njim. Dolgo vrsto let je deloval kot planinski vodnik in prav tako je dolga vrsta planincev vseh starosti, ki jih je popeljal po naših gorah. Za Jožefa bi lahko rekli, da je vse svoje življenje posvetil goram in planinski organizaciji.

Za svoje izjemno delo je prejel svečano listino PZS.

Ivan Zorman (3. 4. 1934)
Planinsko društvo Prevalje

Ivan Zorman je že v rani mladosti rad zahajal v planine. V Planinsko društvo Prevalje se je včlanil leta 1954. Kot član gradbenega in upravnega odbora je vrsto let sodeloval pri rešitvah marsikaterega problema pri obnovi planinskega doma in gradnji prizidka. S svojimi strokovnimi izkušnjami in nasveti je bil v neprecenljivo pomoč gradbenemu odboru. Zadnja leta pa kot član nadzornega odbora še vedno rad svetuje in tako pripomore k skrbnejšemu gospodarjenju v društvu. V preteklosti je bil vnet pobiralec društvene članarine, sedaj pa je zelo aktiven v društvu srčnih bolnikov, kjer vodi rekreativne pohode.

POSEBNA PRIZNANJA

Zlati častni znak PZS

Jure Žerjav

Jure Žerjav je v funkciji župana občine Kranjska Gora uspešno nadaljeval tradicijo svojega predhodnika, ter je v času, ko je opravljal to funkcijo, delovanju in problematiki planinskih društev, predvsem na področju planinskega gospodarstva, posvečal veliko pozornosti, tako v okviru materialnih možnosti občine kot osebno. Aktivno se je vključil v pripravo zakona o TNP in nasploh razreševanju problematike, ki na področju gorskega sveta nastaja. Naklonjenost ohranjanju narave in sonaravnemu razvoju planinstva je pokazal tudi z osebno podporo pri organizaciji večjih prireditvev in dogodkov povezanih s planinstvom, kot so 4 izvedbe Dneva Alpske konvencije v Mojstrani, Dnevu planinskih doživetij in 100 obletnice ustanovitve GRS v letu 2012 v Mojstrani in Kranjski Gori ter tudi vsakoletni izvedbi Aljaževih dni v KS Dovje-Mojstrana.

Tudi s polnim razumevanjem Jureta Žerjava smo v okviru PD Dovje-Mojstrana lahko realizirali nekatere razvojne projekte na področju planinskega gospodarstva kot so elektrifikacija doline Vrat, čistilno napravo pri Aljaževem domu v Vratih, kjer smo tudi z njegovo podporo organizirali nekatere odmevne planinske prireditve.

Še posebno pa je pomemben njegov prispevek k izgradnji in uveljavitvi Slovenskega planinskega muzeja, kjer je s svojim delovanjem presegel obveznosti in dolžnosti župana, pač pa je z osebnim angažiranjem pripomogel, da je bil Slovenski planinski muzej v letu 2010 zgrajen in, da bo v letu 2015 pričel delovati na nacionalnem nivoju v okviru Narodnega muzeja Slovenije.

Dušica Kunaver

Dušica Kunaver je večino svojega življenja posvetila zbiranju narodnega blaga, to je ljudskega izročila, ki skozi krajevne bajke in povesti pojasnjuje nastanek krajevnih posebnosti in odkriva tudi druge etnološke posebnosti. Veliko njenega publicističnega dela je posvečeno tudi gorskemu svetu in z veliko žara in predanosti je to narodno blago posredovala tudi v neposrednem stiku z mladimi.

Po tragični izgubi moža, alpinista in utemeljitelja slovenskega himajlizma Aleša Kunaverja, pa je veliko svojega publicističnega dela (ki skupaj obsega preko 70 del) posvetila tudi alpinizmu. V tem delu je izdala sledeče knjige.

- Aleš Kunaver (1988),
- Od Triglava do treh vrhov sveta (1994),
- S Triglava na vrhove sveta (2000), v sodelovanju z Gornjesavskim muzejem Jesenice
- Nepal v mitih, legendah in praznovanjih (2004),
- Čopov steber – dvakrat prvič (2005),
- Trisul – varuh boginje (2006),
- Makalu – prvič prvi v Himalaji (2006),
- Lhotse – južna stena (2006),
- Dežela šerp 1962 (2007)

Še posebno pomemben pa je njen prispevek k ohranjanju snovne planinske in alpinistične dediščine, saj je po njeni zaslugi bogata alpinistična in tehniška dediščina Aleša Kunaverja danes urejena in dostopna v Etnografskem muzeju, Tehniškem muzeju, Muzeju novejšje zgodovine in Slovenskem planinskem muzeju. S tem ni dostopna zgolj osebna zapuščina pionirja slovenskega alpinističnega udejstvovanja v Himalaji, pač pa je s tem širši javnosti na vpogled pomemben del slovenske alpinistične zgodovine.

POSEBNA PRIZNANJA

Pohvala

Uršula Ramšak

Uršula Ramšak je diplomantka Filozofske fakultete v Mariboru, smer Športna vzgoja. V diplomski nalogi z naslovom Planinarjenje in plezanje med osnovnošolskimi gluhihimi in naglušnimi otroki v Sloveniji je predstavila to problematiko na primeru skupin iz Ljubljane in Maribora. Ker je tudi sama gluha, je iz lastne izkušnje in ob študiju pridobljenega strokovnega znanja odlično predstavila delo s takšnimi otroki pri planinski športni dejavnosti. Odprla je vrsto problemov, ki se pojavljajo v razumevanju ožjega in širšega okolja in njihovo iskreno željo, da se lahko vključujejo tako na planinske izlete kot v osvajanje plezalnih veščin. V nalogi in v razgovoru je nakazala, da bo projekt planinarjenja in plezanja pri gluhih in naglušnih otrocih razvijala še naprej. Zato so se člani RS PZS odločili, da jo za njen trud in pripravljenost za delo v planinstvu predlagajo za posebno priznanje.

